

nu derom: Ja, men, hvordan i al Verden kan man finde paa at stille et saadant Forslag paa et Tidspunkt, hvor vi dog alle sammen er enige om, at det, der nu tiltrænges, er Opsparing? Jeg tror, man fra vor Side dertil ganske roligt kan svare, at Opsparingen fremmes ikke ved at lette Byrden for de meget store Formuer; de meget store Formuer tilvejebringes i det Samfund, hvori vi nu lever; ikke gennem Opsparing, det tror jeg, ethvert Medlem i denne Sal vil være fuldkommen paa det rene med. Skal man fremme Opsparingen, maa det være paa de Omraader, hvor Folk sidder med nogenlunde store, ikke saa overvættede store Indtægter og paa Grundlag deraf tilvejebringer forholdsvis beskedne Formuer. Men den Skatteforøgelse, der her foreslaas, de 1½ Mill. Kr., skal gennem de øvrige Forslag, der foreligger her i Dag, benyttes til Lettelse, dels for smaa Indtægter og dels for alle Mellemindtægter, endda Mellemindtægter helt op til saadant noget som 15 000 Kr., saa i Virkeligheden tror jeg; at man ganske roligt ogsaa ud fra dette Opsparings-synspunkt kan stemme for det Forslag, her foreligger. Medens det oprindelige Lovforslags Gennemførelse vilde have bragt en Merindtægt paa 10 Mill. Kr., vil det efter de foreliggende Ændringsforslag gaa lige op.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var saa venlig at sige til det radikale Parti, at hver Gang Ministeriet var ude paa gynnende Grund, optraadte paa saadan Vis, at det kunde stille sig blot derved, mødte det radikale Venstre som den omsorgsfulde Plejer, der passede paa, at Ministeriet ingen Dumheder begik. Jeg ved nu ikke, om denne Skildring af de nu bestaaende Tilstande er fuldstændig rammende, jeg tænker mig; at Ministeriet saadan nogenlunde kan holde sig paa rimelig Grund i det store og hele og vilde kunne dette selv uden vor Hjælp, men det er naturligvis rigtigt, at Ministeriet kan jo have nogen Tilbøjelighed til at foretage visse Fejlgreb, og derfor er det meget godt, at vi staar der og kan passe paa i saadanne Tilfælde; jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem var glad derved, og at det var med Paaskønnelse, han omtalte denne Virksomhed. Jeg maa imidlertid minde det ærede Medlem om, at den Plejervirksomhed har vi bestrebt os for at udfolde ikke blot overfor den nuværende Regering. Vi gjorde vort bedste ogsaa overfor den Regering, for hvilken det ærede Medlem i sin Tid var Statsminister. Da det ærede Medlem sidste Gang forandrede Skattelovene her i Landet

— det var i Aaret 1922 —, foreslog det ærede Medlem en lang Række Ændringer, om hvilke det gælder, at de lettede Byrderne for dem, der bedst kunde betale, og forøgede dem for dem, der havde vanskeligt ved at betale. (*Martin Hansen*: Det sidste er ikke rigtigt!). Jo, det er rigtigt, og ved denne Lejlighed var det radikale Venstre parat til at være, jeg vil ikke sige Plejer for den daværende Regering, for den var saa mægtig i Kraft af den konservative Støtte, at den maaske ikke havde saadan Plejer behov, men i hvert Fald god Raadgiver, og hvis det ærede Medlem den Gang som Finansminister havde lyttet til vort Ord, vilde man ikke have behøvet den Lovgivning, der i Øjeblikket foreligger Forslag om, thi denne Lovgivning gaar jo i det store og hele ud paa at bøde paa de Ændringer i en efter vor Opfattelse urigtig Retning, der foretoges ved Loven i Aaret 1922; den gaar ud paa for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende at bevæge os nærmere hen imod den for den brede Befolkning gunstigere Ordning, vi havde for Ændringen af 1922.

Det ærede Medlem udtalte om det foreliggende Lovforslag, at efter hans Opfattelse betød det i det store og hele et Tilbageskridt, selv med de Ændringsforslag, om hvilke Flertallet nu har samlet sig. Hvis det ærede Medlem vil se paa Forslagenes praktiske Virkninger, tror jeg dog, han vil være paa det rene med, at de betyder følgende: De meget store Formuer faar en Skatteforøgelse, de meget store Indtægter faar en Skatteforøgelse, de Aktieselskaber, der ogsaa i Modgangstid tjener overordentlig store Procenter, faar en Skatteforøgelse, og de Selskaber, der fra Udlandet indtjener meget store Overskud, faar en Skatteforøgelse. Og da disse forskellige Skatteforøgelser benyttes til at lette Byrden i første Række for Familier med talrige Børn og beskedne Indtægter, for det andet til gennem en Ændring af Fradragsreglerne, der tillader, at Fradraget føres helt op, ikke blot over de 5 000 Kr., men ogsaa over de 10 000 Kr., som var de to forskelligartede Grænser, det ærede Medlem i sin Tid satte, betyder Forslagene ogsaa en Lettelse ikke blot for de smaa Indtægter, men ogsaa for en hel Række, ja, man kan praktisk talt sige alle nogenlunde jævne og almindelige Indtægter. Om denne Bevægelse i den direkte Beskatning siger det ærede Medlem, at det er et Tilbageskridt. Jeg haaber, det har været et uoverlagt Ord, og jeg haaber, det ærede Medlem ikke med denne Udtalelse vil stille sig ved Siden af de Kredse,